

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibus Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

11. Pauperes semper habebitis vobiscum, me autem non semper habebitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

vita, non dominatur illis peccatum, condelectantur legi Dei secundum interiorum hominem, faciunt qua Deo placita sunt: sic ipsam iustitiam exercent. Deinde satisfaciunt legi Dei, quod negat Calvinus. *Dilectio proximi implet legem*, ait Apostolus. *1. Ioan. 3.* Aut ergo nemo diligit proximum, aut aliqui implent legem. Quod si implent legem, satisfaciunt ei. Quod autem concludit mercedem vocari quod gratis donatur, nihil aliud quam diuinas Scripturas corrigit, adeoque falsi arguit. Paulus enim *coronam iustitiæ* hanc mercedem vocat, & à iusto Iudice reddi ait. Sic ergo vita æterna merces est, vt iuste reddatur, non solum gratis donetur. Gratia quidem est vita æterna, & gratis donatur, quatenus radix & principium totius iustitiæ nostræ Dei gratia est; sed ratione operum quæ ex hac radice pululant, verè & propriè merces est, & iuste redditur vt corona iustitiæ, quatenus videlicet iustitia nostra per cooperationem liberi arbitrij verè nostra est. Vtrumque Scriptura docet, vt supra accepimus, & alibi latius disputatum est. Frustra igitur & inaniter Calvinus contra hunc stimulum calcitrauit. Omnem quidem mouit lapidem vt euentem veritatem eluderet: sed fortis est veritas, & vincit. *Rom. 13.* *2. Tim. 4.*

IN MATTHÆI CAP. XXVI.

II. *Pauperes semper habebitis vobiscum, me autem non semper habebitis.*

CARRIT hoc loco quædam Calvinus contra sumptuosos Dei cultus & ceremoniarum in Ecclesiis Catholicis splendorem, & Iudæ proditoris animum ac vocem studiosè imitatus, in hæc verba concludit. *Huius loci summa est: Licet Dominus nos & nostra omnia sibi dicari iubeat, non tamen quo ad se alium quam spirituales cultum exigere, qui nullis impensis constat: sed potius velle in pauperes erogari, quæ stulti è ad eum colendum impendit superfluo.* An non expressis verbis cum Iudæ proditore auaro concludit, *Vt quid perditio hæc? Potuit venundari plusquam trecentis denariis, & dari pauperibus?* An non Iudæ causam agit, & quod ille de hoc vnguento, hoc Calvinus de toto externo Dei cultu pronuntiat, in pauperes erogandum esse quod ad Deum colendum impendit religio? Prorsus in eadem sententia est, & eundem affectum eadem conclusione

Calvinus
Iudæ suffragatur
contra Christum.

parefecit. De re ipsa, totaque hac externa Christi veneratio-
 ne, quam in posterum hoc loco prohiberi Caluinus vult, in
 eiusdem historiae apud Diuum Ioannem repetitione, vbi
 paulo neruosius Caluinus disputat, plenius disseremus; & pu-
 tidas Caluini corruptelas, fauente Deo, illic aperiemus.

26. *Cenantibus autem illis accepit Iesus panem.*

VT tota Christi actio & doctrina in mysterio Eucharis-
 tico quod hic Matthaeus aliisque Euangelistae mira
 verborum breuitate, sed magna rerum ac mysteriorum co-
 pia describunt, dilucidè intelligatur, notandum ante omnia,
 Christum hac vltima nocte mortalis vitae suae triplicem Coe-
 nam peregrisse. Primam, qua stando paschalem agnum come-
 debat, iuxta legis praescriptum, de qua discipuli dixerunt, *Vbi
 vis paremus tibi comedere pascha?* Secundam, communem &
 familiarem, in qua discubuit cum discipulis suis, qua variis in-
 terpositis sermonibus de proditore, vt hoc loco; de alia qua-
 dam contentione, vt apud Lucam, diu protraxit; & in qua po-
 culum libatorum more getis illius omnibus suis propinauit,
 de quo Lucas ita scribit. *Accepto calice gratias egit, & dixit,
 Accipite, & diuidite inter vos. Dico enim vobis, quod non bibam
 de generatione vitis, donec regnum Dei veniat. Ad quam etiam
 secundam cenam pertinent verba Matthaei hoc capite, Dico
 vobis, non bibam amodo de hoc genimine vitis vsque in diem il-
 lum, cum illud bibam nouum in regno Patris mei.* Haec enim
 verba prioribus simillima Christum ante Cenam Eucharis-
 tificam dixisse ex Luca manifestè patet, vt postea, latius dice-
 tur. In hac secunda cenam surrexit, & discipulorum suorum pe-
 des lauit, vt est apud Ioannem, cap. 13. *Et cenam facta, sup. Pas-
 chali; & paulo post, Surgit à cenà, & ponit vestimenta sua, &c.*
 id est, surgit à communi & familiari cenà, quam more om-
 nium Iudaeorum, finita solemnitate Paschali, cum suis cele-
 brabat. Nam post hanc ablutioem pedum iterum recumbit
 in cenà eadem, & turbatus spiritu, de proditore suo verba fa-
 cit, vt prolixè narrat in seqq. ioanes. *Qui de tertia & Eucharis-
 tica Cenà nihil quidè scribit, eo quod ceteri tres Euangeli-
 stae ante illum eam plenè descripsissent. Addit tamen de Iuda,
 Cum accepisset buccellam, exiit continud. Quod ad Cenà Eu-
 charisticam pertinere nemini dubium est, qui Iudam Domi-
 nici corporis participem fuisse agnoscit, quod clarè docet*

Augu

Christus
 triplicem
 Cenam per-
 egit.

Luc. 22.